

barn i Sammenligning med den anden, saa tror jeg ikke, at der er Næmlichkeit i, at vi her i Folketinget give Rysibanen Fortrin fremfor de andre. Til svvende og sidst har jeg en tredje Grund til ikke at være med til dette Forslag, og det er den, at Forslaget giver sig ud for at være et Forslag om et privat Baneanlæg, men i Virkeligheden gaar det ud paa et Statslaan i tilhyllet Stikkelse til en Statsbane.

J. Sager: Til den sidste ærede Taler skal jeg bemærke, at der dog er den meget ofte fremhævede Forskel mellem den her omtalte og andre Baner, at denne Bane kan betale sig, og at der derfor er private, der ere villige til at anlægge den. Der er ikke det mindste i Bejen for at indsætte i Lovforslaget, at enhver, der har Lykt til at bygge Baner i Sjælland, kan saa Lov dertil, naar han vil drive Banen, til det passer Staten at overtage den og indløse den; hvis man vil drive vedkommende Bane saa længe mod at tage den Indtægt, der kan komme, saa er der næppe noget i Bejen for, at det ærede Medlem kan saa saa mange Baner i Sjælland, som han ønsker. Naar jeg er Medforslagsstiller til dette Lovforslag, saa har jeg dog ikke været blind for Banfselighederne derved. De ligge andre Steder, end hvor det ærede Medlem ser dem. Der er ganske vist Banfseligheder af den Art, det ærede Medlem nævnedes, men de burde ikke være til Stede; thi man bør ikke sammenligne fuldstændig uensartede Sager. Thi disse Jærnbaneopspørgsmaal ere, finansielt set, uensartede, idet denne ene Bane betaler sig, medens Staten for de mange andre Baner maa bringe betydelige Ofre, og derfor kunde Syderne nok være saa hensynsfulde at sige: I maa gerne saa de Baner, der kunne betale sig, naar I ville bære Risikoen, vi ville ikke forhindre det, vi kunne vente. Der er imidlertid en anden Banfselighed; det er den, der hidrører fra Driften af Klampenborgbanen i Forening med den ny Bane. Den ærede Minister har ikke nærmere udtalt sig derom, og det er vel ogsaa for tidlig at komme ind derpaa. Det vilde imidlertid være heldigt, at denne Sag blev henvist til et Udvalg med Velvilje fra alle Sider, med det Forsæt ikke at nægte nogen Egn, som selv vil bygge en Bane, at gøre det, naar det kan ske paa de Billaar, som der her er Tale om. Dertil kommer, at det vilde være heldigt at saa det Konsortium frem, som der er Tale om. Det vilde være beklageligt, om det skulde vise sig, at det ikke havde været fuldt Udvor med dette Konsortium, men et er jeg vis paa, at det saa vilde være let at saa et

andet i Stedet for. Det forekommer mig, at efter at der er fket Henvendelse til Lovgivningsmagten, saa vilde det være heldigt i en saadan Sag at saa konstateret, hvad der ligger bag det Forslag, der er fremkommet fra privat Side. Derfor tillader jeg mig at anbefale Forslagets Fremme, men tillige det Henvisning til et Udvalg.

Rasmussen: Jeg vil blot gøre den korte Bemærkning over for den ærede sidste Taler, at naar han anviste mig, at vi i Sjælland meget godt kunde saa Lov til at bygge Baner, naar vi selv kunde betale dem, tvivler jeg dog om, at vi kunde saa Lov til at bygge dem, naar Rigsdagen og Regeringen var af den Anskuelse, at de skadede Statens og Statskassens Interesser, og det er det, jeg mener, er Marsagen til, at man ikke her bør give private Lov til at bygge denne Bane.

J. Sager: Efter den højtærede Ministers Udtalelser og ogsaa efter, hvad der det hele foreligger, er der ingen Tvivl om, at selv om denne Bane kan stude Nordbanens Trafik en lille Smule, vil den gavne Statskassen i højeste Grad derved, at den erstatter det, som Nordbanen ellers maa have, nemlig Dobbeltspor. Den repræsenterer i Virkeligheden Dobbeltsporet til Helsingør, saa at den ikke kolliderer med Statens Interesser.

Da ingen yderligere begærede Orde fluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Obergang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Bojsen: Jeg tillader mig at foresla Sagen henvist til Jærnbaneudvalget, idet jeg ganske vist deler den Anskuelse, at denne Bane kommer til at dele Skæbne med de øvrige Baner.

M. Dinesen: Efter hvad jeg før udtalte, vilde jeg i og for sig finde det heldigt, om dette Forslag ikke blev henvist til Udvalg, men efter Omstændighederne, og efter at Henvisningen baade er anbefalet af en af Forslagsstillerne og nu af det ærede Medlem fra Møen (Bojsen), tør jeg haabe, at naar dette Forslag bliver sendt til Udvalg, vil det blive fremmet med Hurtighed, og jeg slutter mig derfor ogsaa dertil.